

[J. Chr. Jensen.]

de forskellige Anstalter, rationalisere det eller fordele Opgaverne, hvad man nu vil, saaledes at man kommer ind paa en Specialisering, hvorved man i højere Grad kan udnytte de meget kostbare Maskiner og Bygninger, som skal til til Forsøgene. Man vil kunne undgaa Nyanskaffelser og nye kostbare Bygninger ved blot at fordele Opgaverne rigtigt.

Men dèr, hvor jeg mener Loven skal gøre mest Nytte, er med Hensyn til Prøvning af de nye Ting, der i denne Selvfor-syningstid fremkommer næsten hver eneste Dag, baade til Brug for Industrien og maaske særlig til Brug for Haandværket — det gælder Hjælpstoffer, men jeg tænker her særlig paa Bygningsmaterialer. Selv om dette Lovforslag ikke just omhandler det, jeg er inde paa, vil jeg dog gerne fremføre det her i Rigsdagen, for at dette Materialprøveraad kan blive bekendt med de Tanker, jeg gerne vil gøre mig til Talsmand for.

Inden for Byggeindustrien fremkommer næsten hver Dag nye Ting. Det er umuligt at faa disse nye Materialers Beskaffenhed konstateret, hvis man ikke faar dem prøvet paa en af disse anerkendte Anstalter. F. Eks. er det nødvendigt, efterhaanden som Bygningerne i Henhold til de nye Konstruktioner gennemhulles af Rør og meget andet, at prøve paa at finde de bedst mulige Lydisoleringsmetoder. Der kommer i det hele taget utallige nye Ting frem, som ikke bør bruges, før de er gennemprøvet paa en saadan Maade, at man ved, at de svarer til det, de udgives for. Der fremkommer mange nye Bygningsmaterialer, som bør prøves, baade med Hensyn til, hvordan de staar for Kulde, og med Hensyn til, hvordan de staar for Varme. Der fremkommer ogsaa en Række Materialer til Trappe- og Gulvbelægning, som man ved Reklame slaar saaledes op, at Folk fristes til at bruge dem, uden at man har Spor Begreb om, hvorvidt de virkelig svarer til det, der siges om dem. Det gælder om, at disse Materialer baade kan staa for Slid og meget andet.

Men det vigtigste, hvad angaar Bygningsmaterialer, er jo Holdbarheden. Her kommer ogsaa, hvor mærkeligt det end lyder, en Kreditorinteresse ind. En Bygning er jo et Laaneobjekt og et Laaneobjekt paa saa langt Sigt, at Amortisationsfristen næsten altid strækker sig over et halvt Hundrede til et helt Hundrede Aar, hvorfor det ogsaa for dem, som ejer disse Obligationer, som har Pant i en Ejen-

dom, er af Værdi, at de Materialer, Ejendommen bygges af, er af en saadan Beskaffenhed, at de kan holde denne lange Amortisationstid ud.

Vi bør naa dertil. Vi naar det ikke ved denne Lov, men jeg er særdeles glad for, at Ministeren har indvilget i, at Loven skal revideres om 3 Aar; saa vil man sikkert have indhøstet saa mange Erfaringer, at man vil forlange, at inden saadanne nye Materialer kan anvendes i Huse, skal de prøves paa en eller anden Maade gennem disse Laboratorier, saaledes at ikke alene de, der bygger, ved, hvad de faar, men ogsaa de, der skal sætte Penge i det paa langt Sigt, ved, at de faar et Materiale, som kan holde denne lange Amortisationstid ud. Jeg er derfor særdeles glad for, at dette Lovforslag er fremkommet, og for, at det skal revideres om 3 Aar, og jeg kan give det mit Partis bedste Anbefaling med paa Vejen.

Nørskov: Efter at den højtærede Minister udførligt har redegjort for det foreliggende Lovforslag, kan jeg fatte mig ganske kort. Jeg skal nøjes med at sige, at enkelte Medlemmer inden for mit Parti er af den Opfattelse, at man burde have forsøgt at sammendrage de forskellige Laboratorier, saaledes at de kom til at ligge paa een Plads, for derved yderligere at fremme Sparsommeligheden. Jeg ser da ogsaa af den Lovforslaget ledsagende Betænkning, at dette Spørgsmaal har været til Overvejelse i det nedsatte Udvalg. Udvalget er imidlertid vejet tilbage fra denne Plan paa Grund af forskellige Forhold, og naar det er saaledes, vil jeg for mit Vedkommende haabe, at dette Materialprøveraad, som her foreslaas, maa faa Betydning med Hensyn til et godt Samarbejde mellem de forskellige Laboratorier, saaledes at det bliver muligt at yde Erhvervslivet den bedst mulige Bistand til Materialprøvning, som unøgtelig er af stor Betydning i vor Tid.

Det maa ogsaa forventes, at Raadet vil kunne bidrage til, at der opnaas størst muligt Udbytte af de Beløb, Staten efter paa Materialprøvning. Ved en ny Lovgivning bør man altid spørge om Bekostningen, og jeg ser, at Landstingsudvalget ogsaa har rettet et Spørgsmaal til den højtærede Minister i saa Henseende. Det er i Betænkningen fra Landstinget oplyst, at Bekostningen vil andrage ca. 4 000 à 5 000 Kr. aarlig. Det er ganske vist Penge, men paa den anden Side gøres der ogsaa opmærksom paa, at Loven om Statsprøveanstalten ophæves, saa jeg mener ikke, at Udgiften kan siges at være afskrækkende.